

Gang. Jeg kunde aldrig tænke mig at tiltræde noget saadant som, at en Tjenestemand's Hustru ikke maatte drive nogen som helst Handel, Haandværk eller Industri, som der staar i Forslaget. Det forekommer mig at være et saadant Indgreb i den personlige Frihed, at jeg aldrig kunde gaa med dertil.

Derimod blev der af det ærede 3die Medlem for Hovedstaden (Pitzner), der førte en for os andre ikke utiltalende Broderstrid med det ærede 15de Medlem for Hovedstaden, bemærket, at han haabede, at Ministeren og hvem der ellers fik med Gennemførelsen af Lønningsloven at gøre, vilde tage al muligt Hensyn til, at Tjenestemændene ikke beskæftigede sig med saadan privat Virksomhed, at der kunde rettes nogen berettiget Anke derimod. Jeg har den Mening, at der er en Række af Beskæftigelser i privat Virksomhed, som det vilde være ganske uforsvarligt at lade en Tjenestemand give sig af med — der er andre, forekommer det mig, som der ikke kan rettes nogen Indvending imod —, men, som jeg sagde ved første Behandling, jeg tror, at der i Virkeligheden er meget faa, og ganske sikkert meget faa graverende, Tilfælde af denne Art, der kunde fremdrages med Hensyn til Tjenestemændene i al Almindelighed. Men det er klart, at naar der gælder en almindelig Bestemmelse som den, der findes i det foreliggende Lovforslag, og som nu efter al Tænkkelighed bliver ophøjet til Lovbestemmelse, maa Ministeren og Myndighederne paase, at den ogsaa fyldestgøres, og det ærede 3die Medlem for Hovedstaden kan jeg saaledes bringe en Hjælp, som han vist vil sætte Pris paa; thi der var jo overfor det ærede Medlem en Angrebsmulighed, som det ærede 15de Medlem ikke uden en vis Ret benyttede. Det kan jo nemlig ikke nægtes, at den Gang det konservative Folkeparti endnu ikke hed det, som det nu hedder, men hed noget andet, stod det i Anskuelse nær ved det, som det ærede 15de Medlem for Hovedstaden nu har fremhævet. Men denne Strid skal jeg ikke blande mig i, jeg vil ikke lægge Hovedet mellem Øksen og Træet og ikke bidrage til, at Kampen føres videre end nødvendigt. Paa den anden Side har jeg ment paa Regeringens Vegne at maatte gøre disse Bemærkninger, der efter min Mening ganske følger af Lovforslagets Indhold.

J. Oskar Andersen: Jeg ønsker at henlede Opmærksomheden paa et enkelt

Punkt i Lovforslaget, hvorved der begaaes en Fejltagelse, der kommer til at ramme den Institution, som staar mig særlig nær, og ganske specielt det Fag, jeg repræsenterer. Der staar i § 916, at det teologiske Fakultet normeres med 5 Professorer og 2 Docenter. Vi har ved Finanslovbevilling 3 Docenturer, men af dette er det ene i Øjeblikket latent, da det beklædes af mig, som siden den Tid har faaet et ekstraordinært Professorat. Men i det Øjeblik, jeg døde, saaledes at det teologiske Fakultet stod uden mig, saa vilde det dermed staa uden en Lærer i Kirkehistorie, som det ikke kan undvære. Derfor maa jeg meget alvorligt henstille til Udvalget at foretage den Ændring, at der — i Overensstemmelse med det historisk rigtige — kommer til at staa 3 Docenturer. Det er ikke noget, der i mindste Maade berører den økonomiske Side af Sagen, da Stillingen, som sagt, i Øjeblikket er ubesat. Men det kan faa sin Betydning; ingen kan jo se, hvorledes den nærmeste Fremtid bliver.

Ordføreren (Kofod): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, der talte sidst, at det vistnok er meget rigtigt, at der er Bevilling til 3 Docenturer ved Universitetets teologiske Fakultet, men, som det ærede Medlem ogsaa gjorde opmærksom paa, er det ene Docentur for Tiden ikke besat, idet dets egentlige Indehaver, det ærede Medlem selv, er blevet Professor ekstraordinarius. Jeg mener imidlertid, at det er et meget sent Tidspunkt, hvorpaa det ærede Medlem opdager, at der i det af Lønningskommissionen udarbejdede og Finansministeren fremsatte Lovforslag, som jo for en Maanedstid siden blev fremsat her i Tinget, ikke indeholdes mere end 2 Docenturer i Normeringsparagraffen, og jeg mener ogsaa, at det er et forholdsvist lille Spørgsmaal. For det første haaber jeg, at det ærede Medlem har et langt og daadrigt Liv tilbage, saaledes at den Eventualitet, det ærede Medlem var inde paa, indtræder meget sent. Men skulde den indtræde udenfor Beregning, er Forholdet dette, at der meget hurtigt kan oprettes Embeder paa disse Normeringslove, og jeg føler mig overbevist om, at med den Velvillie, som den højtærede Undervisningsminister altid har vist Universitetet, og den Velvillie, som Universitetet altid har mødt her i Rigsdagen, vil et saadant Docentur meget hurtigt blive oprettet, naar det kan bevises, at der er Brug for det.